

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 12.7.2010
KOM(2010)371 v konečnom znení

2010/0199 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa mení a dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES o systémoch
náhrad pre investorov**

SEK(2010)846
SEK(2010)845

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Smernica 97/9/ES o systémoch náhrad pre investorov (ďalej len „SSNI“¹) doplnila v roku 1997 smernicu o investičných službách² (ďalej len „SIS“), smernicu upravujúcu v tom čase poskytovanie investičných služieb v EÚ. SIS bola od vtedy nahradená smernicou o trhoch s finančnými nástrojmi³ (ďalej len „STFN“). V SSNI sa ustanovuje, že klientom prijímajúcim investičné služby od investičných spoločností (vrátane úverových inštitúcií), sa majú za osobitných okolností vyplatiť náhrady, a to v prípadoch, keď spoločnosť nie je schopná vrátiť peniaze alebo finančné nástroje, ktoré má v držbe v mene klienta

Desať rokov po nadobudnutí účinnosti SSNI a bezprostredne po finančnej kríze je správny čas na preskúmanie fungovania SSNI. Neexistuje žiadny konkrétny dôkaz, ktorý by naznačoval, že finančná kríza prispela k vyššiemu počtu pohľadávok voči systémom v zmysle SSNI. V posledných rokoch však Komisia prijala veľký počet sťažností investorov týkajúcich sa uplatňovania SSNI v celom rade významných prípadov spojených s veľkými stratami investorov. Sťažnosti sa v zásade týkali krytia a financovania systémov a meškaní pri získavaní náhrad. Revízia SSNI je tiež dôležitým prvkom, spolu s revíziou smernice o systémoch ochrany vkladov⁴ a preskúmaním ochrany poisťníkov, politiky Komisie na posilnenie regulačného rámca EÚ pre finančné služby, ako je uvedené v oznámení „Stimuly na oživenie hospodárstva v Európe“⁵. Berie do úvahy aj cieľ stanovený na úrovni G-20, a to vyriešenie všetkých prípadných medzier v regulačnom systéme a v systéme dohľadu a cieľ obnovenia dôvery investorov vo finančný systém.

Táto iniciatíva je súčasťou širšieho balíka o systémoch náhrad a systémoch ochrany, ktorý bude pozostávať z dvoch návrhov zmien a doplnení smerníc o systémoch náhrad pre investorov a o systémoch ochrany vkladov a Bielej knihy o systémoch poistenia.

2. KONZULTÁCIE SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI

Táto iniciatíva je výsledkom rozsiahleho a priebežného dialógu a konzultácií so všetkými významnými zainteresovanými stranami vrátane regulátorov cenných papierov, účastníkov trhu, vnútroštátnych systémov náhrad pre investorov a spotrebiteľov. Výzva na predloženie dôkazov bola predložená na verejné

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES z 3. marca 1997 o systémoch náhrad pre investorov (Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22).

² Smernica Rady 93/22/ES z 10. mája 1993 o investičných službách v oblasti cenných papierov (Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27 – 46).

³ Smernica 2004/39/ES (Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1 – 44).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁵ Oznámenie pre jarné zasadnutie Európskej Rady „Stimuly na oživenie hospodárstva v Európe“, KOM(2009) 114 v konečnom znení zo 4.3.2009.

konzultácie od 9. februára do 8. apríla 2009⁶. Vnútroštátnym systémom náhrad pre investorov boli zaslané dotazníky a 9. februára 2010 sa konalo stretnutie s nimi⁷. Cielené stretnutie sa konalo 3. septembra 2009 s cieľom zhromaždiť stanoviská združení odvetvia a združení investorov. Táto práca vychádza tiež z poznámok a príspevkov expertnej skupiny pre európske trhy (ESME)⁸ a Európskeho výboru pre cenné papiere (ESC)⁹. Okrem toho využíva zistenia štúdie OXERA s názvom „Description and assessment of the national investor compensation schemes established in accordance with Directive 1997/9/EC“ [*Opis a hodnotenie vnútroštátnych systémov náhrad pre investorov v súlade so smernicou 1997/9/ES*] (február 2005)¹⁰.

3. POSÚDENIE VPLYVU

V súlade so svojou politikou zameranou na „lepšiu právnu úpravu“ Komisia posúdila vplyv alternatív politiky. Možnosti politiky sa týkali najmä financovania systémov, meškaní vyplácania, krytia náhrad a úrovne náhrad.

Každá možnosť politiky bola posúdená vo vzťahu k týmto kritériám: ochrana investorov a dôvera investorov, rovnaké podmienky ochrany pre rozličné druhy investícií a služieb v EÚ a nákladová efektívnosť, t. j. rozsah v akom možnosť spĺňa sledované ciele a napomáha fungovaniu trhov s cenným papiermi nákladovo efektívnym a účinným spôsobom¹¹.

⁶ Útvary Komisie dostali 70 príspevkov. Všetky príspevky, ktoré nemajú dôverný charakter, sú k nahliadnutiu na webovej stránke Komisie.

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/investor_compensation_en.htm

⁷ V júni 2009 a v novembri 2009 boli zaslané dva dotazníky týkajúce sa činností vnútroštátnych systémov náhrad pre investorov.

⁸ ESME je poradný orgán Komisie zložený z odborníkov a expertov pôsobiacich na trhu s cennými papiermi. Bol zriadený Komisiou v apríli 2006 a pôsobil do konca roka 2009 na základe rozhodnutia Komisie 2006/ /ES z 30. marca 2006, ktorým sa zriaďuje expertná skupina pre európske trhy s cennými papiermi s cieľom poskytovať právne a ekonomické poradenstvo pri uplatňovaní smerníc EÚ o cenných papieroch (Ú. v. EÚ L 106, 19.4.2006, s. 14 – 17).

⁹ Európsky výbor pre cenné papiere (ESC) zriadený rozhodnutím Komisie 2001/528/ES (Ú. v. ES L 191, 13.7.2001, s. 45) plní tak komitologickú funkciu (rozhodnutie Rady o komitológii 1999/468/ES z 28. júna 1999 (Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23), ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon právomocí prenesených na Komisiu, zmeneným a doplneným rozhodnutím 2006/51/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s 11), ako aj poradné funkcie politiky v oblasti cenných papierov. Pozostáva zo zástupcov členských štátov na vysokej úrovni a predsedá mu zástupca Komisie. Diskusie sa konali 14. novembra 2008, 11. februára 2009 a 15. júla 2009 na zasadnutiach ESC.

¹⁰ Štúdia je dostupná na adrese http://ec.europa.eu/dgs/internal_market/docs/evaluation/national-investor-rep2005.pdf.

Stanoviská vyjadrené v štúdii spoločnosti OXERA nemusia nevyhnutne predstavovať stanovisko Európskej komisie. OXERA je súkromná spoločnosť, s ktorou Európska komisia uzatvorila zmluvu o vykonaní štúdie. Za vyhlásenia a stanoviská uvedené v štúdii zodpovedá spoločnosť. Európska komisia neschvaľuje správu spoločnosti OXERA, ale využíva ju ako zdroj informácií na účely revízie smernice o systémoch náhrad pre investorov.

¹¹ Pracovný dokument útvarov Komisie, ktorý tvorí prílohu návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 1997/9/ES o systémoch náhrad pre investorov, SEK (2010) 845.

4. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

4.1. Právny základ

Návrh sa zakladá na článku 53 ods. 1 ZFEÚ.

4.2. Subsidiarita a proporcionalita

Ciele tohto návrhu nemožno v dostatočnej miere splniť na úrovni jednotlivých členských štátov. Súčasný rámec EÚ stanovuje len určité zásady minimálnej harmonizácie a ponecháva na členských štátoch, aby ich ďalej rozvíjali. Avšak problémy, ktoré sa vyskytli v niektorých členských štátoch, ukazujú, že je potrebná ďalšia a najmä rozsiahlejšia harmonizácia na úrovni EÚ na zabezpečenie, aby sa ciele smernice splnili v celej EÚ.

Hlavnými problémami pri uplatňovaní smernice je naozaj veľký priestor na voľné uváženie, ktorý poskytuje členským štátom. Cieľom návrhu je zlepšovanie riadneho fungovania jednotného trhu s investičnými službami, zlepšovanie ochrany investorov a zvyšovanie dôvery investorov v EÚ. Konkrétne, jej cieľom je zlepšovanie praktického fungovania SSNI, objasňovanie rozsahu pôsobnosti SSNI berúc do úvahy finančnú krízu a nedávne zmeny regulačného prostredia v EÚ, odstraňovanie medzier v regulačnom systéme a znižovanie rozdielov medzi ochranou klientov investičných spoločností a ochranou vkladateľov bánk. Vzhľadom na existujúce rozdiely fungovania systémov na vnútroštátnej úrovni návrh zavádza spoločné pravidlá na zabezpečenie určitého stupňa harmonizácie financovania systémov a každodennej praxe; je aj základom ustanovenia mechanizmu vypožičiavania si medzi vnútroštátnymi systémami, ako nástroja posledného možného riešenia na kompenzovanie akýchkoľvek prípadných dočasných potrieb zo systémov pod podmienkou dôsledného hodnotenia vykonávaného Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy a povinnosti splatiť každý prípadný úver maximálne do piatich rokov.

Navyše, existujú problémy, ako súčasné nevyplácanie náhrad investorom, ktorí v dôsledku neplnenia zo strany depozitára alebo tretej strany nemôžu získať späť svoje aktíva alebo utrpia stratu hodnoty podielových listov alebo akcií PKIPCP, ktoré je potrebné riešiť na úrovni EÚ, pretože iné riešenia by mohli roztrieštiť ochranu investorov na trhoch EÚ. Berúc do úvahy, že poskytovanie investičných služieb je cezhraničná činnosť, s investičnými spoločnosťami by sa malo v jednotlivých členských štátoch zaobchádzať rovnakým spôsobom v prípadoch, keď nie sú schopné vrátiť klientom aktíva; investori v jednotlivých členských štátoch by mali mať prospech z rovnakej úrovne ochrany. Tento jednotný prístup je nevyhnutný, aby sa predišlo problémom s rovnakými podmienkami medzi investičnými spoločnosťami v jednotlivých členských štátoch a narušeniu hospodárskej súťaže medzi bankami a investičnými spoločnosťami.

Ďalší prvok sa týka skutočnosti, že prostredníctvom zmien a doplnení smernice o systémoch ochrany vkladov (smernica 94/19/ES¹² – SSOV) sa úroveň ochrany vkladateľov bánk zvýšila. Okrem toho, fungovanie systémov ochrany vkladov sa upravuje s cieľom harmonizovať rozsah krytia, spôsoby a načasovanie vyplácania, finančné mechanizmy a zabezpečenie vzájomnej solidarity medzi systémami. Investičné spoločnosti by nemali byť oslabené v dôsledku zvýšenia ochrany v sektore bankových vkladov. Preto je nevyhnutné posúdiť úroveň ochrany investorov na úrovni EÚ, zohľadniť situáciu na trhoch v EÚ a každú prípadnú zmenu v oblasti regulácie na úrovni EÚ, ktorá by mohla mať následky v oblasti investícií.

¹² Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5 – 14.

Návrh zatiaľ zohľadňuje rozdielne základné ciele týchto dvoch smerníc. V SSOV je prevládajúcim cieľom stabilita bankového systému, pretože banky sú náchylné na riziko útokov na banku, keď sú vkladatelia presvedčení, že ich vklady nie sú bezpečné a pokúšajú sa ich vybrať v tom istom čase. SSNI chráni investorov proti riziku podvodov alebo nesprávnych administratívnych postupov alebo prevádzkových chýb, v dôsledku čoho sa investičná spoločnosť stane neschopnou vrátiť aktíva klientom. Návrh zachováva špecifiká odvetvových právnych predpisov.

Návrh rešpektuje zásadu proporcionality, keďže všetky riešenia boli posúdené na základe ich nákladovej efektívnosti a preto, že rešpektujú osobitosti trhov v členských štátoch. Návrh nepresahuje rámec potrebný na dosiahnutie sledovaných cieľov, konkrétne zachováva zásady minimálnej harmonizácie, kde je to relevantné, napríklad týkajúce sa spôsobov, ako majú členovia systémov náhrad prispievať do systému. Zavedenie systému vypožičiavania si medzi vnútroštátnymi systémami je v súlade so zásadou proporcionality tým, že nemá vplyv na fiškálnu zodpovednosť členských štátov, je opatrením poslednej inštancie, ktorý podlieha predchádzajúcemu využitiu ostatných finančných mechanizmov (obvyklých a doplnkových príspevkov od členov), zavádza možnosť poskytovania úverov len pod podmienkou platenia úrokov a povinnosti požičiavajúceho si systému splatiť úver a je obmedzený časovo i rozsahom.

4.3. Podrobné vysvetlenie návrhu

4.3.1. Zosúladenie so STFN – Kryté služby a klasifikácia klientov – článok 1 ods. 2 a príloha I

Rozsah pôsobnosti SSNI je v súčasnosti vymedzený krížovým odkazom na investičné služby, ako sú definované v smernici o investičných službách¹³. SSNI chráni investorov v prípade, keď spoločnosť nie je schopná vrátiť finančné nástroje alebo peniaze, ktoré má v držbe v mene klienta v súvislosti s investičnými službami.

Smernicou STFN sa zrušila smernica SIS a rozšíril sa rozsah služieb krytých podľa sektorových právnych predpisov (napríklad prevádzkovanie multilaterálnych obchodných systémov alebo MTF patrí v súčasnosti do pôsobnosti STFN). Vzniklo aj niekoľko technických problémov, ako napríklad krytie spoločností v závislosti od rozsahu ich povolenia (t. j. či je spoločnosť oprávnená mať v držbe aktíva klientov).

V navrhovanej zmene a doplnení sa objasňuje, že všetky investičné služby a činnosti, na ktoré sa vzťahuje STFN, by mali podliehať SSNI a ak spoločnosti v skutočnosti majú v držbe aktíva klientov (bez ohľadu na obmedzenia ich povolení alebo bez ohľadu na povahu ich investičných služieb), potom by klienti mali mať nárok na náhradu podľa SSNI. To by malo platiť bez ohľadu na skutočnosť, či tak spoločnosť robí v rozpore s akýmikoľvek obmedzeniami svojho povolenia (napr. ktoré jej bráni, aby mala v držbe aktíva klientov alebo aby obchodovala s drobnými klientmi) a bez ohľadu na povahu investičnej služby, ktorú poskytuje (napr. ak prevádzkuje MTF). Toto opatrenie umožní malým investorom predpokladať, že sa na nich vzťahuje SSNI bez toho, aby museli kontrolovať podrobné podmienky povolenia spoločnosti. Bude to mať za následok aj väčší súlad medzi členskými štátmi pri uplatňovaní SSNI, čo pomôže riadnemu fungovaniu SSNI.

¹³ V článku 1 ods. 2 je odkaz na investičné služby ako sú definované v článku 1 ods. 1 smernice 93/22/EHS (SIS) a službu uvedenú v bode 1 oddielu C prílohy k uvedenej smernici.

Ďalšia zmena a doplnenie odvodená z ustanovení STFŇ sa týka klasifikácie klientov. SSŇI je naozaj potenciálne uplatniteľná na všetky kategórie investorov. Vzdelanejší klienti sú však obvykle schopní vybrať si sprostredkovateľov, ktorým zveria svoje aktíva, a sledovať ich činnosť. Okrem toho, obmedzenie náhrady určitou sumou (v súčasnosti 20 000 EUR) znamená, že smernica sa obvykle orientuje na „malých investorov“¹⁴. Z toho dôvodu sa môže vo vnútroštátnych právnych predpisoch členských štátov v súčasnosti ustanoviť, že profesionálni a inštitucionálni investori¹⁵ môžu byť vylúčení z krytia¹⁶ podľa prílohy I k SSŇI.

Keďže však SSŇI časovo predchádza STFŇ, zoznam profesionálnych a inštitucionálnych investorov podľa SSŇI sa nezhoduje so zodpovedajúcim zoznamom podľa STFŇ¹⁷. Môže to spôsobiť komplikácie vo fáze vyplácania náhrad, keď klienti klasifikovaní ako profesionálni klienti na účely poskytovania služieb nemusia zodpovedať klientom, ktorí môžu byť vylúčení z krytia podľa SSŇI.

Návrh uvádza do súladu klasifikáciu klientov v SSŇI s definíciou klientov, ktorí sa majú považovať za profesionálov podľa STFŇ. To zabezpečí väčší súlad a jasnosť a zjednoduší postavenie systémov náhrad a investorov, keďže sa dosiahne súlad medzi týmito dvoma smernicami. Zosúladenie s klientmi, ktorí sa majú považovať za profesionálnych klientov, zabezpečí istotu a bude mať na následok aj lepšiu ochranu stredných podnikov, ktoré v súčasnosti môžu byť vylúčené z ochrany poskytovanej v SSŇI a sú namiesto toho obvykle klasifikovaní ako drobní klienti podľa STFŇ¹⁸. Krížový odkaz na definíciu klientov, ktorí sa majú považovať za profesionálov, podľa STFŇ umožní automatické prispôsobenie SSŇI akejkoľvek prípadnej zmene STFŇ v budúcnosti.

4.3.2. Zlyhanie nezávislého správcu – článok 2 ods. 2, článok 12

SSŇI chráni investorov v prípade, keď spoločnosť nie je schopná vrátiť finančné nástroje alebo peniaze, ktoré má v držbe v mene klienta v súvislosti s investičnými službami. Podľa STFŇ finančné nástroje môžu byť v držbe dvoma rozličnými spôsobmi: i) finančné nástroje klienta má v držbe samotná investičná spoločnosť alebo ii) správca („nezávislý správca“) obvykle vybraný spoločnosťou¹⁹. Investori môžu byť preto vystavení nielen zlyhaniu spoločnosti, ale aj prípadnému zlyhaniu správcu. V prípade, keď nezávislý správca nie je schopný vrátiť svojmu klientovi finančné nástroje, klient nebude môcť využiť vyplatenie náhrady zo systému náhrad zriadeného podľa SSŇI. Je to preto, že podľa súčasnej pôsobnosti SSŇI sú systémy náhrad k dispozícii len tým investorom, ktorých stratu finančných nástrojov

¹⁴ Pozri napríklad odkaz na malých investorov v odôvodnení 4 SSŇI.

¹⁵ Zoznam týchto investorov je uvedený v prílohe I k SSŇI.

¹⁶ Článok 4 ods. 2 a príloha I SSŇI.

¹⁷ STFŇ - Príloha II:

¹⁸ V súčasnosti spoločnosti, ktoré spĺňajú aspoň dve z nasledujúcich kritérií, si vždy môžu uplatniť nárok na náhradu podľa SSŇI: celková bilančná suma $\leq 4\,400\,000$ EUR, čistý obrat $\leq 8\,800\,000$ EUR, priemerný počet zamestnancov ≤ 50 . Podľa STFŇ len väčšie spoločnosti, ktoré spĺňajú aspoň dve z ďalej uvedených kritérií, sa môžu klasifikovať ako profesionálni klienti *per se*: celková bilančná suma $\geq 20\,000\,000$ EUR, čistý obrat $\geq 40\,000\,000$ EUR, vlastné finančné prostriedky $\geq 2\,000\,000$ EUR. V dôsledku toho by prijatie definícií STFŇ zúžilo rozsah spoločností, ktoré môžu byť vylúčené podľa SSŇI.

¹⁹ Článok 16 a článok 17 smernice 2006/73/ES, ktorou sa vykonáva smernica 2004/39/ES, pokiaľ ide o organizačné požiadavky a podmienky výkonu činnosti investičných spoločností, ako aj o vymedzené pojmy na účely uvedenej smernice.

zapríčinila investičná spoločnosť „vzhľadom na dôvody priamo spojené s finančnou situáciou investičnej spoločnosti“. V dôsledku toho, je podľa SSNI rozdiel v úrovni ochrany poskytovanej investorom, ktorí si kúpili finančný nástroj, v závislosti od toho, či ich aktíva má v držbe samotná spoločnosť alebo nezávislý správca.

Návrh mení a dopĺňa článok 2 ods. 2 tak, že rozširuje náhradu aj na investorov, ktorých pohľadávky sa týkajú neschopnosti spoločnosti vrátiť finančné nástroje v dôsledku zlyhania nezávislého správcu. Toto opatrenie odstráni prípadnú medzeru, ktorá by vznikla, ak by správca zlyhal. Investičné spoločnosti zostávajú zodpovedné za podniknutie všetkých primeraných krokov na získanie aktív od správcu.

Návrh nemení a nedopĺňa článok tak, aby zahŕňal zlyhanie inštitúcie, u ktorej si investičná spoločnosť uložila peniaze. Dôvodom tohto rozdielu je, že smernica 2006/73/ES, ktorou sa vykonáva STF, obsahuje veľmi presný zoznam inštitúcií, u ktorých možno ukladať finančné prostriedky klientov (centrálne banky, úverové inštitúcie, banka s povolením vykonávať činnosť v tretej krajine alebo povolený fond peňažného trhu)²⁰. To odlišuje zaobchádzanie s finančnými prostriedkami od zaobchádzania s finančnými nástrojmi, v prípade ktorých by na účely uloženia finančného nástroja klientov mohli byť vymenované subjekty, ktoré nie sú regulované, pod podmienkou dodržania kritérií povinnej odbornej starostlivosti zo strany príslušnej investičnej spoločnosti. Tento odlišný režim je dôvodom odlišného zaobchádzania podľa SSNI.

4.3.3. *Zlyhanie depozitára PKIPCP – článok 1 ods. 4, článok 2 ods. 1, článok 2 ods. 2b, článok 4a, článok 5, článok 10 ods. 1, článok 12*

Riadenie podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP)²¹ nie je investičnou službou v zmysle STF. V dôsledku toho sa SSNI nevzťahuje na PKIPCP, ani na ich podielnikov v prípade, keď k stratám dôjde v dôsledku zlyhania depozitára alebo podsprávcu PKIPCP. Táto situácia je však v podstate porovnateľná so situáciou opísanou v odseku 4.3.2, kde ku stratám došlo v dôsledku zlyhania správcu alebo podsprávcu investičnej spoločnosti.

V dôsledku toho navrhované opatrenie prizná podielnikom PKIPCP právo získať náhradu zo systému náhrad pre investorov, ak aktíva nemôžu byť vrátené PKIPCP v dôsledku zlyhania depozitára alebo podsprávcu PKIPCP. Definícia „investora“ podľa článku 1 ods. 4 bude zahŕňať podielníka PKIPCP a séria článkov sa upraví tak, aby zachytávali zlyhanie depozitára alebo podsprávcu PKIPCP (články 2, 4, 5, 10, 12). Keďže návrh bude chrániť PKIPCP alebo depozitárov alebo podsprávcov PKIPCP, náklady takéhoto rozšírenia krytia by mali znášať tieto subjekty, a nie investičné spoločnosti. Okrem toho, vzhľadom na rozhodnutie rozšíriť krytie podľa SSNI v prípade zlyhania nezávislého správcu použitého v súvislosti s investičnou činnosťou, dáva zmysel, aby sa vyriešilo podobne aj riziko v prípade problémov s depozitármi alebo podsprávcami PKIPCP:

²⁰ Článok 18 smernice 2006/73/ES.

²¹ Smernica 2009/65/ES o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32 – 96).

Toto opatrenie zavedie určitú ochranu investorov PKIPCP. Zároveň by malo byť doplnené zmenami právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na depozitárov PKIPCP, aby fungovali aj podľa smernice o PKIPCP²² s cieľom ešte viac harmonizovať povinnosti depozitárov a ich režim zodpovednosti. Komisia pracuje na možných zmenách týchto právnych predpisov²³.

4.3.4. *Vylúčenie pohľadávok spojených so zneužívaním trhu – článok 3 a článok 9 ods. 3*

V článku 3 SSNI sa vylučujú pohľadávky v prípadoch, keď sú investori odsúdení za trestný čin prania špinavých peňazí²⁴, ale nie pohľadávky investorov, ktorí sa podieľali na zneužívaní trhu. Úpravou článku 3 sa SSNI výslovne vylúči akýkoľvek nárok na náhradu, keď sa investor podieľal na činnostiach, ktoré sú zakázané podľa smernice 2003/6/ES o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom²⁵. Investori, ktorí spáchali tieto činy, by mali byť vylúčení zo systému náhrad, pretože by nemali mať prospech z všeobecnej ochrany ponúkanej smernicou.

4.3.5. *Úroveň náhrady – článok 4 ods. 1 a článok 2 ods. 3*

V článku 4 ods. 1 SSNI sa harmonizuje minimálna úroveň náhrady (20 000 EUR) na jedného investora. V čase zavedenia SSNI sa táto úroveň považovala za dostatočnú na zosúladenie tejto úrovne s úrovňou stanovenou v smernici o systémoch ochrany vkladov (v tom čase 20 000 EUR)²⁶. Ale limit náhrady 20 000 EUR nebol od nadobudnutia účinnosti SSNI nikdy upravený tak, aby odrážal infláciu alebo zvýšenú angažovanosť európskych investorov vo vzťahu k finančným nástrojom. Okrem toho, smernica o systémoch ochrany vkladov (SSOV) bola nedávno zmenená a doplnená tak, aby ustanovovala, že suma aspoň 50 000 EUR na vkladateľa a úverovú inštitúciu sa zvýši na pevne stanovenú úroveň 100 000 EUR²⁷.

Komisia navrhuje úpravu článku 4 ods. 1, aby sa zvýšila úroveň náhrady na pevne stanovenú sumu 50 000 EUR. Táto úroveň bola pevne stanovená tak, aby zohľadňovala účinky inflácie v EÚ a potrebu lepšieho zosúladenia úrovne náhrady s priemernou hodnotou investícií drobných klientov v EÚ. Úroveň náhrady by sa mala stanoviť ako pevne stanovená suma s cieľom predísť špekuláciám a voľbám investorov ovplyvneným rozdielnym krytím poskytovaným jednotlivými členskými štátmi. Keďže niektoré členské štáty majú v súčasnosti vyššiu úroveň náhrady, predpokladá sa, že doložka o ochrane predchádzajúceho stavu počas troch rokov im umožní, aby svoju úroveň krytia prispôsobili na úroveň krytia vo výške 50 000 EUR.

²² Články 22 až 26 a články 32 až 36 smernice 2009/65/ES.

²³ Príslušný legislatívny návrh, ktorého prijatiu majú predchádzať konzultácie, by sa mal prijať na jar 2011.

²⁴ Pranie špinavých peňazí v zmysle článku 1 smernice Rady 91/308/EHS z 10. júna 1991 o predchádzaní zneužívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí. Táto smernica bola zrušená smernicou 2005/60/ES o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15 – 36).

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) (Ú. v. EÚ L 96, 12.4.2003, s. 16 – 25).

²⁶ Článok 7 smernice 94/19/ES o systémoch ochrany vkladov.

²⁷ Pozri smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/14/ES z 11. marca 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 94/19/ES, pokiaľ ide o úroveň krytia a výplatnú lehotu (Ú. v. EÚ L 68, 13.3.2009, s. 3 – 7).

V prípade úverových inštitúcií by mohli vzniknúť pochybnosti pokiaľ ide o krytie peňazí uložených v banke v súvislosti s poskytovaním investičných služieb podľa SSNI, a nie podľa SSOV. Na vyriešenie situácií možnej neistoty v dôsledku osobitnej povahy bánk, ktoré by mohli vykonávať aj bankové činnosti, aj poskytovať investičné služby, článok 2 ods.3 SSNI sa mení a dopĺňa tak, aby špecifikoval, že v prípadoch pochybností sa investorovi má vyplatiť náhrada podľa SSOV (ktorá zabezpečuje vyššiu úroveň krytia). To by účinne chránilo investorov a zmenšilo pochybnosti týkajúce sa rovnakých hracích podmienok.

4.3.6. Zásady financovania – článok 4a

Rozsiahle právomoci vlastného uváženia podľa SSNI o tom, ako financovať systémy (napr. *ex ante* alebo *ex post* v súvislosti s výskytom akýchkoľvek prípadov straty) a veľké rozdiely spôsobov, ako je financovanie v jednotlivých členských štátoch organizované, spôsobujú veľa problémov. Oslabuje to ochranu investorov a ich dôveru vo využívanie investičných spoločností (ak investori nedôverujú tomu, že bude dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie ich pohľadávok v prípade, ak by došlo k zlyhaniu). Pravdepodobnosť ochrany investora má vplyv aj na riadne fungovanie vnútorného trhu, a príspevky vyžadované od spoločností sa medzi jednotlivými štátmi značne líšia v závislosti od primeranosti jednotlivých opatrení financovania.

Zavádza sa nový článok, v ktorom sa špecifikujú základné zásady o financovaní systémov náhrad pre investorov. Konkrétne, podľa toho ustanovenia:

- náklady na financovanie systémov by v zásade mali naďalej znášať účastníci trhu,
- systémy by mali byť adekvátne financované úmerne k ich potenciálnym záväzkom,
- na účely zabezpečenia dostatočnej úrovne financovania sa zavedie minimálna cieľová úroveň finančných prostriedkov pre všetky systémy. Táto úroveň finančných prostriedkov sa bude v plnom rozsahu financovať *ex ante*. Berúc do úvahy súčasné rozdiely na vnútroštátnej úrovni, cieľová úroveň finančných prostriedkov by sa mala na začiatku dosiahnuť do 10 rokov,
- ak by v konkrétnych prípadoch *ex ante* finančné prostriedky nestačili na krytie záväzkov systému, mali by sa zabezpečiť dodatočné výzvy na úhradu príspevkov od subjektov, ktoré sú v rámci systému kryté. Nemalo by to však ohroziť stabilitu finančného systému príslušného členského štátu,
- po vyčerpaní týchto finančných zdrojov by mal mať systém možnosť požičať si od iných systémov náhrad, ako je podrobne uvedené v bode 4.3.7,
- musí sa zabezpečiť prístup aj k ďalším viacnásobným zdrojom financovania vrátane úverových liniek,
- systémy by mali zverejňovať podrobné údaje o svojej úrovni financovania.

Podrobné vykonanie niektorých bodov sa vymedzí prostredníctvom delegovaných aktov, ktoré má Komisia prijať v súlade s článkom 290 zmluvy. Podrobné

informácie, ktoré majú systémy zverejňovať, vymedzí Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA)²⁸ prostredníctvom technických noriem.

Toto opatrenie je primerané, pretože bude mať za následok väčšiu harmonizáciu financovania systémov bez toho, aby boli príliš normatívne a nadmieru podrobné a ešte stále ponecháva členským štátom určitú flexibilitu, pokiaľ ide o praktické vykonávanie zásad. Väčšia harmonizácia zlepši riadne fungovanie jednotného trhu s investičnými službami zmenšením rozdielov, ktoré majú vplyv na zaobchádzanie s investičnými spoločnosťami a investormi, medzi členskými štátmi. Zmenší tiež riziko, že by systém nemal dostatok finančných prostriedkov na plnenie svojich povinností, a preto bude mať za následok väčšiu ochranu spotrebiteľov a dôveru investorov vo využívanie investičných služieb.

4.3.7. *Mechanizmus vypožičiavania si medzi vnútroštátnymi systémami ako nástroj posledného možného riešenia – článok 4b*

Zavedenie dohôd o spolupráci medzi vnútroštátnymi systémami, spolu so zavedením konzistentných pravidiel financovania medzi členskými štátmi, zabezpečí väčšiu ochranu investorov a zvýši dôveru investorov v investičné služby.

Tento systém je založený na zásade solidarity medzi vnútroštátnymi systémami. Podľa navrhovaného článku sa zavádza mechanizmus vypožičiavania si medzi systémami ako nástroj posledného možného riešenia.

Tieto opatrenia by mali systémom zabezpečiť alternatívny záložný zdroj financovania, za osobitných podmienok a dočasne. Uľahčia tiež nadviazanie užších vzťahov a lepšej nepretržitej koordinácie medzi vnútroštátnymi schémami a budú pôsobiť ako stimul na vytvorenie harmonizovanejších pracovných postupov a praxe. Podrobné zásady financovania a povinnosť požičiavajúceho si systému splatiť finančné prostriedky (v strednodobom horizonte) obmedzí riziko morálneho hazardu medzi príliš malými a lepšie financovanými systémami. Podrobnejšie:

- systémy by mali mať právo požičať si od ostatných systémov, ak ich finančné prostriedky nebudú dostatočné na krytie ich okamžitých potrieb,
- časť financovania *ex ante* každého systému náhrad bude musieť byť k dispozícii na požičanie iným systémom,
- ESMA by mala dostať každú prípadnú žiadosť o požičanie prostriedkov, posúdiť či sú splnené príslušné požiadavky, a v prípade, že sú, postúpiť žiadosť ostatným systémom,

²⁸

V októbri 2009 Európska komisia schválila dôležitý balík návrhov právnych predpisov na posilnenie dohľadu vo finančnom sektore v Európe. Na základe týchto právnych predpisov sa zriadi Európsky výbor pre systémové riziká (ESRB) na zisťovanie rizík vo finančnom systéme ako celku. Zriadi sa aj Európsky systém orgánov pre finančný dohľad (ESFS) pozostávajúci z vnútroštátnych orgánov dohľadu a troch európskych orgánov dohľadu pre sektor bankovníctva, sektor cenných papierov a sektor poisťovníctva a dôchodkového poistenia. ESMA je jedným z troch európskych orgánov dohľadu, ktoré sú zahrnuté v balíku právnych predpisov. Príslušné návrhy právnych predpisov sú dostupné na webovej stránke:

http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/committees/supervision/20090923/com2009_503_en.pdf

- úvery by sa mali splatiť systémom poskytujúcim úvery najneskôr do 5 rokov od podania žiadosti. Úvery by mali byť úročené, úroková sadzba má byť ekvivalentom sadzby jednodňových refinančných operácií Európskej centrálnej banky počas daného obdobia
- mechanizmus vypožičiavania by mal byť obmedzený na pohľadávky, ktoré sú kryté na základe smernice. Systémy si napríklad nebudú môcť požičať na žiadne potreby vyplývajúce z dôvodu zlyhania subjektov, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice,
- aby sa predišlo tomu, že finančné prostriedky, ktoré sú k dispozícii na poskytovanie úverov na úrovni EÚ sa rýchlo vyčerpajú, môže sa na každý prípad použiť limit 20 % časti finančných prostriedkov odložených na účely poskytovania úverov.

4.3.8. *Limit náhrady („zásada spoluúčasti“)* – článok 4 ods.4, článok 8 ods. 1

V článku 4 ods. 4 SSNI sa povoľuje členským štátom, aby obmedzili krytie náhrady na určité stanovené percento (rovné alebo vyššie ako 90 %) pohľadávky investora. To znamená, že od klienta sa môže vyžadovať, aby znášal časť straty (v rámci limitu náhrady). Dôvodom tejto možnosti v SSNI bolo motivovať investorov, aby boli pri výbere investičných spoločností opatrní²⁹. Ale je pravdepodobne nereálne očakávať od drobných investorov, aby vedeli zistiť, ktoré spoločnosti by mohli byť pravdepodobne viac alebo menej ovplyvnené podvodom alebo systémovými poruchami.

Odstránenie tejto možnosti z článku 4 ods. 4 zabezpečí lepšiu ochranu investorov podľa SSNI, keďže klienti už nebudú musieť znášať časť straty, keď došlo k podvodu v spoločnosti alebo v prípade iných problémov so systémami alebo kontrolami spoločnosti.

Navyše, na účely lepšej ochrany investorov, je odstránené ustanovenie, ktoré umožňuje členským štátom vylúčiť z krytia systémov náhrad finančné prostriedky v iných menách ako sú meny členských štátov. To zabezpečuje lepšiu ochranu investorov, pretože zabezpečuje krytie finančných prostriedkov klientov bez ohľadu na predmetnú menu.

4.3.9. *Meškanie vyplácania* – článok 2, článok 9 ods. 2

V článku 9 ods. 2 SSNI sa stanovuje presná lehota na vyplatenie náhrad (podľa možnosti čo najskôr, najneskôr však do troch mesiacov). Ale táto lehota začína plynúť až vtedy, keď sa preukáže „oprávnenosť a výška pohľadávky“. To znamená, že nesúvisí s dátumom, keď spoločnosť vyhlási, že nie je schopná plniť záväzky. Spracovanie uplatnených pohľadávok trvá podstatne dlhšie, ako sú stanovené lehoty, možno aj niekoľko rokov, o čom svedčia nedávne prípady. Takže v praxi existuje značné meškanie, kým investor dostane akúkoľvek prípadnú náhradu. Oslabuje to ochranu investorov a ich dôveru.

²⁹ Pozri odôvodnenie 13 smernice.

Navrhovaná úprava článku 9 ods. 2 zavádza povinnosť systémov predbežne vyplatiť čiastočnú náhradu na základe počiatočného posúdenia pohľadávky, ak meškanie vyplatenie náhrady presahuje stanovenú lehotu. Úroveň čiastočného vyplatenia bude predstavovať jednu tretinu počiatočného posúdenia pohľadávky. Zostatok sa vyplatí neskôr, keď sa pohľadávka overí v plnom rozsahu. Systémy budú tiež potrebovať možnosť vymáhať vrátenie predbežne vyplatených súm, ak sa následne zistí, že pohľadávka nebola v skutočnosti platná.

Článok 2 sa tiež mení a dopĺňa tak, aby objasnil, že príslušný orgán musí zistiť, či spoločnosť nie je schopná splniť si svoje povinnosti voči investorom do troch mesiacov. Slúži to na zmiernenie obáv týkajúcich sa individuálnych prípadov, keď by príslušné orgány mohli byť pri zisťovaní veľmi pomalé.

Meškania uvedené v návrhu zohľadňujú rozdiel medzi situáciami, ktoré sú kryté na základe SSNI, a tými, ktoré sú kryté na základe SSOV, kde vkladatelia musia byť vyplatení do 20 pracovných dní odo dňa, keď orgány rozhodnú o neschopnosti úverovej inštitúcie vyplatiť vklady. V prípade systémov náhrad si základné situácie podvodu, nesprávnych administratívnych postupov alebo prevádzkových problémov, ktoré sú kryté na základe smernice, vyžadujú väčšie omeškanie z dôvodu rekonštrukcie postavenia jednotlivých investorov.

4.3.10. Informácie pre investorov – článok 10 ods. 1

V článku 10 ods. 1 SSNI sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili investičné spoločnosti sprístupnili informácie súčasným i potenciálnym investorom o príslušnom systéme náhrad pre investorov vrátane výšky a rozsahu krytia. Informácie musia byť dostupné v zrozumiteľnej forme. Boli vznesené obavy z toho, ako sa toto ustanovenie uplatňuje v členských štátoch v praxi.

Článok 10 ods. 1 sa mení a dopĺňa tak, aby vyžadoval aj od manažérov PKIPCP, v dôsledku rozšírenia krytia na základe smernice, aby poskytovali investorom jasné a jednoduché informácie, čo je v skutočnosti kryté zo systémov (napr. investičné riziko obvykle kryté nie je). Podľa tohto návrhu sa existujúca povinnosť investičných spoločností poskytovať informácie o systémoch náhrad novým klientom doplní požiadavkou poskytovať ďalšie podrobné údaje o tom, za čo sa poskytujú náhrady podľa SSNI, a ako sa uplatňuje na cezhraničné situácie, a tiež na PKIPCP. Konkrétne od nich bude vyžadovať, aby jasne vysvetlili, že na určité straty (napr. v dôsledku investičných rizík) sa nevzťahuje vyplatenie náhrady podľa SSNI.

5. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Únie.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES o systémoch náhrad pre investorov

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie³⁰,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru³¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Skupina expertov na vysokej úrovni pod vedením J. de Larosière na žiadosť Komisie vypracovala správu, ktorú uverejnila 25. februára 2009 a v ktorej dospela k záveru, že rámec dohľadu je potrebné posilniť, aby sa znížilo riziko vzniku finančných kríz v budúcnosti a aby sa znížila ich závažnosť. Odporučila takisto ďalekosiahle reformy štruktúry dohľadu nad finančným sektorom v Európe vrátane vytvorenia Európskeho systému orgánov pre finančný dohľad, ktorý pozostáva z troch európskych orgánov pre dohľad, jedného pre sektor cenných papierov, jedného pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov a jedného pre sektor bankovníctva, a zriadenie Európskeho výboru pre systémové riziká. V oznámení Komisie zo 4. marca 2009 „Stimuly na oživenie hospodárstva v Európe“ sa navrhuje posilnenie regulačného rámca Únie pre finančné služby, najmä zvýšenie ochrany investorov. Európska komisia v septembri 2009 navrhla balík právnych predpisov pre zriadenie nových orgánov vrátane európskych orgánov pre cenné papiere a trhy (ESMA), najmä s cieľom prispieť ku konzistentnému uplatňovaniu právnych predpisov Únie a k zavedeniu vysokokvalitných spoločných regulačných noriem a postupov, ako aj noriem a postupov pre dohľad.
- (2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES z 3. marca 1997 o systémoch náhrad pre investorov³² by sa preto mala zmeniť a doplniť s cieľom udržať dôveru vo finančný systém a lepšie chrániť investorov so zreteľom na vývoj právneho rámca

³⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

³¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

³² Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22 – 31.

Únie, vývoj na finančných trhoch a problémy zaznamenané pri uplatňovaní smernice v členských štátoch v prípadoch neschopnosti investičných spoločností vrátiť aktíva, ktoré majú v držbe v mene klientov.

- (3) Smernica 97/9/ES v čase prijatia dopĺňala smernicu Rady 93/22/EHS z 10. mája 1993 o investičných službách v oblasti cenných papierov³³ s cieľom zabezpečiť, aby si každý členský štát zriadil systém náhrad pre investorov na zabezpečenie harmonizovanej minimálnej úrovne ochrany aspoň pre malých investorov v prípade, ak by investičná spoločnosť nebola schopná plniť svoje povinnosti voči svojim klientom. Keď sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS³⁴, zrušila smernica 93/22/EHS, zaviedol sa nový zoznam investičných služieb a činností s cieľom zahrnúť celý rozsah aktivít orientovaných na investorov a zabezpečiť potrebný stupeň harmonizácie, aby sa investorom ponúkla vysoká úroveň ochrany a aby sa investičným spoločnostiam umožnilo poskytovať služby v celej Únii. Preto je potrebné zosúladiť smernicu 97/9/ES so smernicou 2004/39/ES s cieľom zabezpečiť, aby bolo poskytovanie investičných služieb a činností systémami naďalej dostatočne kryté.
- (4) Smernica 97/9/ES zohľadňovala v čase prijatia krytie a fungovanie systémov ochrany vkladov upravené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov³⁵. V dôsledku toho by bolo vhodné pokračovať v zohľadňovaní všetkých prípadných úprav smernice 94/19/ES.
- (5) Investori nemusia vedieť o prípadných obmedzeniach povolení investičných spoločností, preto je nutné ich chrániť v situáciách, keď investičné spoločnosti konajú v rozpore so svojimi povoleniami, konkrétne držbou aktív klientov alebo poskytovaním služieb konkrétnemu typu klientov v rozpore s podmienkami ich povolení. Systémy by preto mali kryť aktíva klientov, ktoré sú *de facto* v držbe investičných spoločností v súvislosti s akoukoľvek investičnou činnosťou.
- (6) V smernici Komisie 2006/73/ES z 10. augusta 2006, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokiaľ ide o organizačné požiadavky a podmienky výkonu činnosti investičných spoločností, ako aj o vymedzené pojmy na účely uvedenej smernice³⁶ sa investičným spoločnostiam povoľuje vkladat' finančné nástroje, ktoré majú v držbe v mene klientov, na účty otvorené u tretej strany. Tretia strana nemusí nevyhnutne podliehať osobitnej právnej úprave a dohľadu. Bez ohľadu na splnenie podmienok podľa smernice 2006/73/ES, zlyhanie tretej strany môže mať vplyv na práva investorov, ak táto strana nie je schopná vrátiť finančné nástroje investičnej spoločnosti. Na účely posilnenia dôvery investorov by bolo vhodné rozšíriť náhrady podľa smernice 97/9/ES bez toho, aby to malo vplyv na uplatniteľné vnútroštátne režimy občianskoprávnej zodpovednosti, na neschopnosť investičnej spoločnosti vrátiť finančné nástroje klientom v dôsledku zlyhania tretej strany v prípade, keď finančné nástroje uložila u tretej strany investičná spoločnosť alebo jej správcovia.

³³ Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27 – 46.

³⁴ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1 – 44.

³⁵ Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5 – 14.

³⁶ Ú. v. EÚ L 241, 2.9.2006, s. 26 – 58.

- (7) V smernici 2006/73/ES sa vyžaduje, aby investičné spoločnosti uložili finančné prostriedky klientov, ktoré prijali, na jeden alebo viacero účtov otvorených u tretej strany. Nezávislé subjekty sú obmedzené na centrálnu banku, úverovú inštitúciu alebo banku s povolením na vykonávanie činnosti v tretej krajine alebo kvalifikovaný fond peňažného trhu. Prísny režim, ktorý zabezpečuje smernica 2006/73/ES, má za následok, že rozšírenie krytia systémov na zlyhanie tretej strany, u ktorej boli finančné prostriedky uložené, nie je nevyhnutné.
- (8) Keďže krytie náhrad podľa smernice 94/19/ES je teraz vyššie ako krytie podľa tejto smernice, je potrebné zabezpečiť najvyššiu ochranu investorov v prípadoch, kde by sa na aktíva v držbe bánk mohli vzťahovať obidve smernice, 94/19/ES i 97/9/ES. V týchto prípadoch by preto mala byť investorovi vyplatená náhrada podľa smernice 94/19/ES.
- (9) Na to, aby systémy vyplácajúce náhrady investorom za zlyhanie depozitára alebo tretej strany, mohli získať späť finančné prostriedky vyplatené ako náhrady, mali by mať právo subrogácie práv investora, investičnej spoločnosti alebo podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len „PKIPCP“) v likvidačnom konaní v rozsahu nimi vykonaných platieb. Účelom tejto smernice by nemalo byť zmenšenie zodpovednosti investičných spoločností alebo PKIPCP získať späť aktíva od depozitára alebo správcu.
- (10) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP)³⁷ sa vyžaduje, aby boli aktíva PKIPCP boli zverené do úschovy u depozitára. Ak depozitár alebo jeden z jeho podsprávcoz zlyhajú a nie sú schopní vrátiť finančné nástroje, ktoré majú v úschove, má to vplyv na hodnotu podielov alebo akcií PKIPCP. Na zvýšenie ochrany v takejto situácii by podielníci a akcionári PKIPCP mali mať možnosť využiť rovnakú úroveň ochrany, ako keby investovali priamo do príslušných finančných nástrojov, ak by sa subjekt, ktorý má finančné nástroje v držbe, stal neschopným ich vrátiť. Podielníci a akcionári PKIPCP by mali dostať náhradu za stratu hodnoty PKIPCP. Zároveň by mali mať možnosť ponechať si podielové listy alebo akcie PKIPCP, aby si zachovali právo na spätné odkúpenie, keď to považujú za primerané.
- (11) V smernici 97/9/ES sú už vylúčené všetky prípadné náhrady zo systémov náhrad pre investorov na základe pohľadávok vyplývajúcich z transakcií, v súvislosti s ktorými boli určité osoby odsúdené za trestný čin prania špinavých peňazí v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu³⁸. Bolo by tiež vhodné vylúčiť každú prípadnú žiadosť o náhradu, keď príslušné aktíva pochádzajú z konania zakázaného podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu)³⁹, na ktorom sa žiadateľ podieľal.

³⁷ Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32 – 96.

³⁸ Ú. v. EÚ L 309, 25. 11. 2005, s. 15

³⁹ Ú. v. EÚ L 96, 12. 4. 2003, s. 16

- (12) Minimálna úroveň náhrady sa zaviedla v roku 1997 a odvtedy nebola zmenená. Táto úroveň by sa mala zvýšiť na 50 000 EUR s cieľom zohľadniť vývoj na finančných trhoch a legislatívneho rámca Únie. Táto suma zohľadňuje účinky inflácie v Únii a potrebu lepšieho zosúladenia úrovne náhrady s priemernou hodnotou investícií drobných klientov v členských štátoch. Na zvýšenie ochrany poskytovanej investorom je potrebné odstrániť existujúcu možnosť, aby členské štáty obmedzili alebo vylúčili krytie finančných prostriedkov v iných menách ako sú meny členských štátov.
- (13) Na zabezpečenie toho, aby investori dostali náhradu ustanovenú v tejto smernici a porovnateľnú úroveň ochrany investorov v jednotlivých členských štátoch, je potrebné zaviesť spoločné pravidlá upravujúce financovania systémov. Systémy by sa mali financovať úmerne k ich záväzkom. Mala by sa zabezpečiť primeraná úroveň financovania vopred a systémy by mali mať zavedené primerané opatrenia na posúdenie a dosiahnutie cieľovej úrovne ich financovania pred výskytom akejkoľvek straty významnej podľa smernice 97/9/ES. Spoločná minimálna cieľová úroveň finančných prostriedkov by sa mala dosiahnuť do desiatich rokov.
- (14) V prípade potreby by mala mimoriadna výzva na úhradu príspevkov adresovaná členom systému alebo prístup k úverovým zdrojom, ako sú úvery od komerčných bánk alebo verejných inštitúcií na komerčnom základe, zabezpečiť včasné krytie akýchkoľvek prípadných potrieb, ktoré nie sú kryté finančnými prostriedkami zozbieranými od členov pred výskytom straty.
- (15) Fungovanie systémov je v súčasnosti v členských štátoch veľmi odlišné a cieľom tejto smernice je zavedenie ďalšej harmonizácie, pri súčasnom ponechaní určitej flexibility na členské štáty pokiaľ ide o podrobnú organizáciu týchto schém. Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty o určitých základných vlastnostiach fungovania systémov v súlade s článkom 290 zmluvy. Delegované akty by sa mali prijímať najmä v súvislosti s metódou určenie potenciálnych záväzkov systémov, alternatívnymi opatreniami financovania, ktoré musia mať systémy prijaté, aby mohli v prípade potreby získať krátkodobé financovanie, kritéria na určenie príspevkov subjektov, ktoré sú kryté na základe systémov, a faktory, ktoré sa majú zväziť pri posudzovaní možnosti, aby dodatočné príspevky neohrozili stabilitu finančného systému členských štátov. Na účely určenia podmienok uplatňovania ustanovení týkajúcich sa financovania systémov by mal Európsky orgán pre cenné papiere a trhy zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady .../... [ESMA]⁴⁰ vypracovať technické normy týkajúce sa podrobných údajov, ktoré majú systémy zverejňovať.
- (16) Na zabezpečenie, aby investori dostali náhradu včas, mal by sa zaviesť mechanizmus vypožičiavania medzi vnútroštátnymi systémami v Únii, ako nástroj posledného možného riešenia. Tento systém by mal zahŕňať možnosť, aby si systémy mohli vo výnimočných prípadoch, keď majú dočasný nedostatok financií, požičať finančné prostriedky od iných systémov. Na tento účel by časť financovania *ex ante* každého systému mala byť k dispozícii na poskytnutie úverov iným systémom.
- (17) Mechanizmus vypožičiavania by nemal mať vplyv na prípadnú fiškálnu zodpovednosť členských štátov. Požičiavajúce si systémy by mali byť schopné využiť možnosť vypožičiavania ustanovenú v tejto smernici po vyčerpaní finančných prostriedkov

⁴⁰ Ú. v. EÚ L

zozbieraných na účely dosiahnutia cieľovej úrovne finančných prostriedkov a na základe dodatočných výziev na úhradu príspevkov adresovaných ich členom. Pri rešpektovaní dohľadu nad systémami náhrad pre investorov zo strany členských štátov by ESMA mal prispieť k dosiahnutiu cieľa, ktorým je uľahčenie investičným spoločnostiam a PKIPCP vykonávať ich činnosť, pri súčasnom zabezpečení účinnej ochrany investorov. ESMA by mal na tento účel potvrdiť, že sú splnené podmienky požičiavania medzi systémami náhrad pre investorov uvedené v tejto smernici a stanoviť sumy, ktoré majú poskytnúť jednotlivé systémy, počiatočnú úrokovú sadzbu, ako aj trvanie úveru, v rámci prísnych limitov stanovených touto smernicou. V tejto súvislosti by mal orgán ESMA zhromažďovať aj informácie o systémoch náhrad pre investorov, najmä o sume peňazí a finančných nástrojoch krytých jednotlivými systémami, potvrdené príslušnými orgánmi. Mal by informovať ostatné systémy náhrad pre investorov o ich povinnosti požičať finančné prostriedky.

- (18) Na účely zjednodušenia procesu poskytovania úverov, ak je v členskom štáte zriadený viac ako jeden systém, členský štát by mal označiť jeden systém ako systém tohto členského štátu, ktorý poskytuje úvery, a informovať o tom Európsky orgán pre cenné papiere a trhy. Vypožičiavanie by malo byť obmedzené na krytie náhrad vyplývajúcich zo smernice 97/9/ES.
- (19) Je potrebné zabezpečiť, aby sa celkové finančné prostriedky, ktoré sú k dispozícii na poskytovanie úverov, mohli použiť na uspokojenie viacerých žiadostí požičiavajúcich si systémov. Na tento účel by žiadny úver nemal presiahnuť vopred určený prah finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na poskytovanie úverov.
- (20) Na urýchlenie procesu poskytovania náhrad, by mal príslušný orgán podľa možnosti čo najskôr rozhodnúť o skutočnosti, či investičná spoločnosť nie je schopná plniť si svoje povinnosti vyplývajúce z pohľadávok investorov.
- (21) Postupy potrebné na preukázanie oprávnenosti a výšky nároku na náhradu, často závisiace od vnútroštátneho správneho práva a konkurzného práva, môžu spôsobiť veľké omeškania pri vyplácaní náhrad investorom. Na účely skrátenia omeškaní pri vykonávaní platieb je nevyhnutné zabezpečiť, aby v systémoch alebo situáciách, kde oprávnenosť a výška náhrady závisia od postupov v prípade platobnej neschopnosti alebo súdnych konaní týkajúcich sa subjektov, ktoré si neplnia svoje povinnosti, systémy by mali mať možnosť zúčastniť sa týchto konaní. Okrem toho, by sa mala stanoviť povinnosť poskytnúť predbežné vyplatenie čiastočnej náhrady v prípade meškaní dlhších ako dvanásť mesiacov s cieľom umožniť investorom, aby získali čas nárokovanej náhrady. Malo by sa počítať s mechanizmami vrátenia peňazí do systému v prípade, keď sa preukáže, že žiadosť nebola oprávnená.
- (22) V smernici 97/9/ES sa povoľuje členským štátom, aby vylúčili profesionálnych a inštitucionálnych investorov z krytia, ale príslušný zoznam nie je v súlade s klasifikáciou klientov investičných spoločností podľa smernice 2004/39/ES. Na zabezpečenie súladu medzi smernicami 97/9/ES a 2004/39/ES, na zjednodušenie systémov náhrad a na obmedzenie možného vylúčenia v prípade podnikov len na veľké podniky, by sa smernica 97/9/ES mala vzťahovať len na investorov, ktorí sa považujú za profesionálnych klientov podľa smernice 2004/39/ES.
- (23) Komisii by sa mala udeliť právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 zmluvy. Konkrétne, delegované akty by sa mali prijímať v súvislosti s určením

metódy na výpočet cieľovej úrovne finančných prostriedkov, ktorú majú preukázať systémy a na úpravu tejto cieľovej úrovne finančných prostriedkov, percentuálneho podielu určeného stropu finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na poskytovanie úverov medzi vnútroštátnymi systémami náhrad, postupom vybavovania pohľadávok investorov a technickými kritériami na výpočet straty hodnoty PKIPCP za okolností, ktoré sú kryté touto smernicou. Komisia by mala byť splnomocnená meniť a dopĺňať, prostredníctvom delegovaných aktov, percentuálny podiel finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na poskytovanie úverov berúc do úvahy vývoj na finančných trhoch.

(24) Smernica 97/9/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1
Zmeny a doplnenia smernice 97/9/ES

Smernica 97/9/ES sa mení a dopĺňa takto:

(1) Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 2 sa nahrádza takto:

„2. ‚investičná činnosť‘ sú investičné služby a činnosti, ako sú definované v článku 4 ods. 1 bode 2 smernice 2004/39/ES, a doplnková služba uvedená v bode 1 oddielu B prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES(*);

* Ú. v. EÚ L 45, 16. 2. 2005, s. 18.“

b) Bod 4 sa nahrádza takto:

„4. ‚investor‘ je každá osoba, ktorá v súvislosti s investičnou činnosťou zverila investičnej spoločnosti peniaze alebo nástroje, a v súvislosti s činnosťou PKIPCP je to podielnik alebo akcionár PKIPCP (ďalej len ‚podielnik‘);“

c) Bod 7 sa nahrádza takto:

„7. ‚príslušné orgány‘ sú orgány, ako sú definované v článku 4 ods. 1 bode 22 smernice 2004/39/ES a v článku 2 ods. 1 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES(*).

V prípade, že sa touto smernicou odkazuje na [nariadenie ESMA], za systémy náhrad pre investorov na účely tohto nariadenia sa považujú príslušné orgány podľa článku 2 ods. 3 [nariadenie ESMA];

* Ú. v. EÚ L 302, 17. 11. 2009, s. 32.“

d) Dopĺňajú sa tieto body 8 až 11:

„8. ‚PKIPCP‘ je podnik, ako je definovaný v článku 1 ods. 2 a ods. 3 smernice 2009/65/ES;

9. ‚depozitár‘ je v súvislosti s činnosťou PKIPCP inštitúcia, ako je definovaná v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2009/65/ES;

10. ‚tretia strana‘ je inštitúcia, u ktorej investičná spoločnosť uložila v súvislosti s investičnou činnosťou finančné nástroje, ktoré má držbe v mene svojich klientov, ako sa uvádza v článku 17 smernice 2006/73/ES, alebo u ktorej táto inštitúcia ďalej uložila tieto finančné nástroje; v súvislosti s činnosťou PKIPCP je to inštitúcia, ktorej depozitár PKIPCP zveril aktíva v mene PKIPCP;

11. ‚nízko rizikové aktíva‘ sú položky aktív patriace do jednej z kategórií uvedených v prvej a druhej kategórii tabuľky 1 bodu 14 prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/49/ES(*), s výnimkou položky aktív vymedzených ako kvalifikované položky v bode 15 uvedenej prílohy.

* Ú. v. EÚ L 177, 30.6. 2006, s. 201.“

e) Dopĺňa sa tento odsek 2:

„2. Ustanovenia tejto smernice, ktoré sa uplatňujú na investičné spoločnosti, sa uplatňujú na správckové spoločnosti, ktorým bolo udelené povolenie v súlade so smernicou 2009/65/ES, keď sa ich povolenie vzťahuje aj na služby uvedené v článku 6 ods. 3 uvedenej smernice.“

(2) Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) Prvý pododsek odseku 1 sa nahrádza takto:

„1. Každý členský štát musí zabezpečiť, aby v rámci jeho územia bol zavedený a úradne uznaný jeden alebo viac systémov náhrad pre investorov. Okrem okolností predpokladaných v druhom pododseku a v článku 5 ods. 3 nemôže žiadna investičná spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v tomto členskom štáte, alebo PKIPCP, ktorému bolo udelené povolenie v tomto členskom štáte, vykonávať v tomto členskom štáte investičnú činnosť alebo vykonávať činnosť PKIPCP bez toho, aby sa podriadila takémuto systému.“

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Systém zabezpečuje investorom krytie v súvislosti s investičnou činnosťou v súlade s článkom 4, ak je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:

- a) príslušné orgány zistili, že investičná spoločnosť sa v danom období javí ako neschopná plniť si svoje povinnosti vyplývajúce z pohľadávok investorov, vzhľadom na dôvody priamo spojené s jej finančnou situáciou alebo finančnou situáciou ktorejkoľvek tretej strany, u ktorej investičná spoločnosť uložila finančné nástroje, a nemožno predpokladať, že by v krátkom čase bola schopná si ich plniť,
- b) z dôvodov priamo súvisiacich s finančnou situáciou investičnej spoločnosti alebo finančnou situáciou ktorejkoľvek tretej strany, u ktorej investičná spoločnosť uložila finančné nástroje, vydal súdny orgán rozhodnutie, ktorého následkom je prerušenie možnosti investorov

uplatňovať si svoje pohľadávky voči spoločnosti alebo možnosti spoločnosti uplatňovať si svoje pohľadávky voči tretej strane.

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány vykonali zistenie uvedené v písm. a) prvého pododseku čo možno najskôr, v každom prípade však najneskôr do 3 mesiacov potom, ako sa prvýkrát dozvedia, že si investičná spoločnosť nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce z pohľadávok investorov.“

c) Vkladajú sa tieto odseky 2a, 2b a 2c:

„2a. Krytie uvedené v odseku 2 sa poskytne v súlade s právnymi a zmluvnými podmienkami uplatniteľnými na pohľadávky vyplývajúce z neschopnosti investičnej spoločnosti vykonávať ktorúkoľvek z týchto činností:

- a) vyplatiť peniaze dlžné alebo patriace investorom a držané v ich mene v súvislosti s investičnou činnosťou,
- b) vrátiť investorom akékoľvek nástroje patriace investorom, ktoré má v držbe, spravuje alebo riadi v ich mene v súvislosti s investičnou činnosťou.

Členské štáty zabezpečia, aby systémy poskytovali krytie, pokiaľ sú finančné nástroje alebo peniaze v držbe, spravované alebo riadené za investorov alebo v ich mene bez ohľadu na typ investičnej činnosti, ktorú spoločnosť vykonáva, a bez ohľadu na to, či spoločnosť koná alebo nekoná v súlade s akýmkoľvek obmedzením uvedeným v povolení.

2b. Systém zabezpečí krytie aj podielnikom PKIPCP v súlade s článkom 4, ak je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:

- a) príslušný orgán zistil, že depozitár alebo tretia strana, ktorým sú aktíva PKIPCP zverené, nie sú schopní plniť si v danom období svoje povinnosti voči PKIPCP, vzhľadom na dôvody priamo spojené s finančnou situáciou depozitára alebo tretej strany, a nemožno predpokladať, že by v krátkom čase boli schopní si ich plniť,
- b) súdny orgán vydal rozhodnutie z dôvodov priamo súvisiacich s finančnou situáciou depozitára alebo tretej strany, ktorým boli zverené aktíva PKIPCP, ktorého následkom je prerušenie možnosti PKIPCP uplatňovať si svoje pohľadávky voči depozitárovi alebo tretej strane.

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány vykonali zistenie uvedené v písm. a) prvého pododseku čo možno najskôr, v každom prípade však najneskôr do 3 mesiacov potom, ako sa prvýkrát dozvedia, že si depozitár alebo tretia strana, ktorým boli zverené aktíva PKIPCP, nesplnili svoje povinnosti vyplývajúce z pohľadávok PKIPCP.

2c. Krytie uvedené v odseku 2b sa poskytne v súlade s právnymi a zmluvnými podmienkami uplatniteľnými na pohľadávku uplatnenú podielnikom PKIPCP za stratu hodnoty podielových listov PKIPCP v dôsledku neschopnosti depozitára alebo tretej strany, ktorým boli aktíva PKIPCP zverené, vykonávať ktorúkoľvek z týchto činností:

- a) vyplatiť peniaze dlžné alebo patriace PKIPCP a držané v jeho mene v súvislosti s činnosťou PKIPCP,
- b) vrátiť PKIPCP akékoľvek nástroje patriace PKIPCP, ktoré sú v držbe alebo spravované v jeho mene v súvislosti s činnosťami PKIPCP.“

f) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Každá pohľadávka voči úverovej inštitúcii uvedená v odseku 2a, ktorá by v danom členskom štáte bola oprávnená podľa tejto smernice aj podľa smernice 94/19/ES, sa vybaví na základe smernice 94/19/ES. Žiadna pohľadávka nie je oprávnená na základe týchto smerníc viac ako raz.“

(3) Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Pohľadávky vyplývajúce z transakcií, v súvislosti s ktorými došlo k odsúdeniu za trestný čin prania špinavých peňazí, ako je definovaný v článku 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES(*), alebo vyplývajúce z konania, ktoré je zakázané podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES(**), sú vylúčené z akejkoľvek náhrady zo systémov náhrad pre investorov.

* Ú. v. EÚ L 309, 25. 11. 2005, s. 15.

** Ú. v. EÚ L 96, 12. 4. 2003, s. 16.“

(4) Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa systémami poskytovalo krytie 50 000 EUR na investora v súvislosti s pohľadávkami uvedenými v článku 2 ods. 2a alebo ods. 2c.

Členské štáty, ktoré v čase prijatia tejto smernice poskytujú krytie vyššie ako 50 000 EUR, si môžu zachovať túto úroveň krytia maximálne do 3 rokov odo dňa transpozície tejto smernice. Po tomto dátume tieto členské štáty zabezpečia, aby úroveň krytia bola 50 000 EUR.

Členské štáty, ktoré prepočítavajú sumy vyjadrené v eurách do svojej národnej meny, použijú na začiatku pri prepočte výmenný kurz prevládajúci v deň nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

Členské štáty môžu zaokrúhliť sumy, ktoré sú výsledkom prepočtu, za predpokladu, že takéto zaokrúhlenie nepresahuje 2 500 EUR.

Bez toho, aby bol dotknutý štvrtý pododsek, členské štáty každých päť rokov upravujú úroveň krytia prepočítané do inej meny na sumy uvedené v tomto odseku. Členské štáty môžu po konzultácii s Komisiou upraviť úroveň krytia skôr, ak sa vyskytnú nepredvídateľné udalosti, ako je napríklad fluktuácia meny.“

b) Vkladá sa tento odsek 1a:

„1a. Komisia môže upraviť sumu uvedenú v odseku 1 prostredníctvom delegovaných aktov berúc do úvahy tieto parametre:

a) infláciu v Únii na základe zmien harmonizovaného indexu spotrebiteľských cien zverejňovaného Komisiou,

b) priemernú sumu finančných prostriedkov a finančných nástrojov, ktoré majú v držbe investičné spoločnosti v mene drobných investorov.“

c) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členský štát môže zabezpečiť, aby určití investori boli vylúčení z krytia, na základe systémov, v prípade pohľadávok uvedených v článku 2 ods. 2a) alebo ods. 2c, alebo aby im bola poskytnutá nižšia úroveň krytia. Tieto výnimky sú uvedené v prílohe 1.“

d) Odsek 4 sa vypúšťa.

(5) Vkladajú sa tieto články 4a a 4b:

„Článok 4a

1. Členské štáty zabezpečia, aby systémy zaviedli primerané systémy na zisťovanie svojich prípadných záväzkov. Členské štáty zabezpečia, aby systémy náhrad boli primerane financované úmerne k ich záväzkom.
2. Členské štáty zabezpečia, aby každý systém dosiahol cieľovú úroveň finančných prostriedkov aspoň 0,5 % hodnoty peňazí alebo finančných nástrojov, ktoré majú v držbe, spravujú alebo riadia investičné spoločnosti alebo PKIPCP, ktoré sú kryté ochranou systému náhrad pre investorov. Hodnota krytých peňazí a finančných nástrojov sa vypočíta každý rok k 1. januáru.

Komisia prijme, prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 13a a za podmienok uvedených v článkoch 13b a 13c, opatrenia na určenie metódy na výpočet hodnoty peňazí a finančných nástrojov, ktoré sú kryté ochranou systému náhrad pre investorov s cieľom zistiť cieľovú hodnotu finančných prostriedkov, ktorú majú systémy vytvoriť a na úpravu cieľovej hodnoty finančných prostriedkov berúc do úvahy vývoj na finančných trhoch.

3. Cieľová úroveň finančných prostriedkov sa má financovať vopred a bez ohľadu na výskyt akejkoľvek udalosti relevantnej podľa článku 2 ods. 2 alebo ods. 2b. Členské štáty zabezpečia, aby sa cieľová úroveň finančných prostriedkov jednotlivých systémov dosiahla do desiatich rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice a aby každý systém prijal a dodržiaval príslušné plánovanie na dosiahnutie tohto cieľa.

Príspevky vyzbierané na dosiahnutie cieľovej úrovne finančných prostriedkov sa majú investovať len do hotovostných vkladov a nízko rizikových aktív so zostatkovou konečnou splatnosťou 24 mesiacov alebo kratšou, ktoré možno zlikvidovať v lehote nepresahujúcej jeden mesiac.

4. Členské štáty zabezpečia, aby systémy vydali dodatočné výzvy na úhradu príspevkov adresované členom systémov v prípade, ak cieľová úroveň finančných prostriedkov nebola dostatočná na vyplatenie nárokov na náhrady uvedených v článku 9 ods. 2. Tieto dodatočné príspevky nemajú prevýšiť 0,5 % krytých peňazí a finančných nástrojov, ako je uvedené v odseku 2 tohto článku. Tieto dodatočné príspevky neohrozia stabilitu finančného systému príslušného členského štátu a sú založené na kritériách finančnej dostupnosti.
5. Členské štáty zabezpečia, aby systémy mali zavedené primerané alternatívne opatrenia financovania, ktoré im umožnia získať krátkodobé financovanie na uspokojenie pohľadávok voči systému po vyčerpaní sumy získanej z financovania vopred. Tieto opatrenia môžu zahŕňať úvery z komerčných bánk. Môžu obsahovať aj úvery od verejných inštitúcií za predpokladu, že tieto úvery sú poskytnuté na komerčnom základe.
6. Členské štáty zabezpečia, aby náklady financovania systémov v končenom dôsledku znášali investičné spoločnosti alebo nezávislí správcovia krytí systémom v súvislosti s investičnou činnosťou a samotné PKIPCP alebo ich depozitári alebo tretie strany, ktorí sú krytí systémom, v súvislosti s činnosťou PKIPCP. Pravidelné príspevky členov sa vyberajú ročne.
7. Členské štáty každý rok informujú orgán ESMA o cieľovej úrovni finančných prostriedkov, ako je uvedené v odseku 2, a úrovni financovania systémov vo svojich členských štátoch, ako je uvedené v odseku 3. Tieto informácie potvrdia príslušné orgány a spolu s týmto potvrdením ich pošlú do 30 dní od konca každého roka orgánu ESMA.

Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie uvedené v prvom pododseku zverejnili na webových stránkach systémov aspoň raz ročne.

8. Členské štáty zabezpečia, aby 10 % sumy financovania *ex ante* systémov uvedených v článku 4a ods. 2 bolo k dispozícii na poskytovanie úverov iným systémom za podmienok stanovených v článku 4c.

Komisia môže prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 13a a za podmienok uvedených v článkoch 13b a 13c zmeniť a doplniť percentuálny podiel financovania *ex ante* s cieľom dať ho k dispozícii na poskytovanie úverov iným systémom, berúc do úvahy vývoj na finančných trhoch.

9. Komisia prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 13a a za podmienok uvedených v článkoch 13b a 13c prijme opatrenia na určenie:
 - a) metódy na určenie potenciálnych záväzkov systémov, ako je uvedené v odseku 1,
 - b) alternatívnych opatrení financovania, ako je uvedené v odseku 5, ktoré musia zaviesť, aby v prípade potreby mohli získať krátkodobé financovanie,
 - c) faktorov, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní možnosti získania dodatočných príspevkov, ako je uvedené v odseku 4, aby sa neohrozila stabilita finančného systému členského štátu,

d) kritérií určovania príspevkov krytých subjektov, ako je uvedené v odseku 6.

10. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky uplatňovania odseku 7 pododseku 2 Európsky orgán pre cenné papiere a trhy zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady .../...(*) [ESMA] (ďalej len „ESMA“) vypracuje technické normy vymedzujúce podrobné informácie, ktoré majú systémy zverejňovať.

Orgán ESMA predloží návrh technických noriem uvedený v prvom pododseku Komisii do 31. decembra 2012.

Komisia môže schváliť návrh technických noriem uvedených v prvom pododseku v súlade s postupom stanoveným v článku 7e nariadenia .../.... [ESMA].

Článok 4b

1. Systém má právo požičať si od všetkých iných systémov v Únii uvedených v článku 2 za predpokladu splnenia všetkých týchto podmienok:

- a) požičiavajúci si systém nie je schopný plniť si svoje povinnosti podľa článku 2 ods. 2a alebo ods. 2c z dôvodu predchádzajúcich platieb vykonaných na splnenie týchto povinností,
- b) situácia uvedená v písm. a) tohto pododseku je spôsobená nedostatkom finančných prostriedkov, ako sa uvádza v článku 4a ods. 3,
- c) požičiavajúci si systém využil mimoriadne príspevky uvedené v článku 4a ods. 4,
- d) požičiavajúci si systém sa právne zaviazal, že požičané finančné prostriedky použije na uhradenie pohľadávok podľa článku 2 ods. 2a a ods. 2c,
- e) systém, ktorý nesplatil úver iným systémom podľa tohto článku, si nemôže požičať od iných systémov, ani nemôže požičať iným systémom,
- f) požičiavajúci si systém uvedie sumu požadovaných peňazí,
- g) požičiavajúci si systém informuje bezodkladne orgán ESMA a uvedie dôvody, prečo sú uvedené podmienky splnené a sumu požadovaných peňazí.

Suma uvedená v písmene f) prvého pododseku sa určí takto.

[suma pohľadávok, ktoré sa majú uhradiť podľa článku 2 ods. 2a a ods. 2c] – [úroveň financovania uvedená v článku 4a ods. 7] + [maximálna suma dodatočných príspevkov uvedených v článku 4a ods. 4]

Ostatné systémy pôsobia ako systémy poskytujúce úvery. Členské štáty, v ktorých je zriadený viac ako jeden systém, označia na tieto účely jeden systém, ktorý bude v prípade tohto členského štátu pôsobiť ako systém poskytujúci úvery, a informujú o ňom ESMA. Členské štáty rozhodnú o tom, či a ako ostatné systémy zriadené v tom istom členskom štáte odškodnia systém poskytujúci úvery.

2. Úver podlieha týmto podmienkam:

- a) pod podmienkou obmedzenia stanoveného v nasledujúcom pododseku požičia každý systém sumu úmernú sume peňazí a finančných nástrojov krytých jednotlivými systémami, pričom sa požičiavajúci si systém nezohľadňuje. Táto suma sa vypočíta podľa najnovších informácií uvedených v článku 4a ods. 2,
- b) požičiavajúci si systém splatí úver najneskôr do 5 rokov. Úver môže splácať v ročných splátkach. Úrok je splatný len v čase splatenia,
- c) úroková sadzba je ekvivalentom sadzby jednodňových refinančných operácií Európskej centrálnej banky počas daného obdobia.

Celková suma požičaná jednotlivým požičiavajúcim si systémom nepresiahne 20 % celkovej sumy finančných prostriedkov, ktorá je v Únii k dispozícii na poskytovanie úverov, ako je uvedené v článku 4a ods.8.

- 3. ESMA potvrdí, že požiadavky uvedené v odseku 1 boli splnené, uvedie sumy, ktoré majú jednotlivé systémy požičať a ktoré sa vypočítali podľa odseku 2 písm. a), a počiatočnú úrokovú sadzbu podľa odseku 2 písm. c), ako aj trvanie úveru.

ESMA postúpi svoje potvrdenie spolu s informáciami uvedenými v písmene g) systémom poskytujúcim úver. Toto potvrdenie a informácie im pošle do 15 pracovných dní. Systémy poskytujúce úver bezodkladne, ale najneskôr do ďalších 15 pracovných dní po prijatí potvrdenia vyplatia úver požičiavajúcemu si systému.

- 4. Členské štáty zabezpečia, aby príspevky vybrané požičiavajúcim si systémom boli dostatočné na splatenie vypožičanej sumy a na opätovné vytvorenie cieľovej úrovne finančných prostriedkov podľa možnosti čo najskôr, najneskôr však do desiatich rokov od prijatia úveru.
- 5. Na uľahčenie účinnej spolupráce medzi systémami náhrad pre investorov systém, alebo kde to prichádza do úvahy, príslušné orgány, uzavru písomne dohody o spolupráci. Týmto dohodami sa zohľadnia požiadavky stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES(**).

Existencia a obsah takýchto dohôd uvedených v pododseku 1 sa oznámi ESMA. ESMA môže vydať stanoviská k týmto dohodám podľa článku [6 ods. 2 písm. f) a článku 19 nariadenia o ESMA]. Ak príslušné orgány alebo schémy nemôžu dosiahnuť dohodu alebo ak dôjde k sporu o výklade takejto dohody, ESMA vyrieši spory podľa [článku 11 nariadenia ESMA].

Neexistencia takýchto dohôd uvedených v pododseku 1 nemá vplyv na pohľadávky investorov podľa článku 2 ods. 2a alebo ods. 2c.

* Ú. v. EÚ L ...

** Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22.“

- (6) Články 5 a 6 sa nahrádzajú takto:

„Článok 5

1. Ak si investičná spoločnosť, PKIPCP, depozitár alebo tretia strana, od ktorých sa v zmysle článku 2 ods. 1 vyžaduje, aby boli členom systému, neplnia svoje príslušné povinnosti člena takéhoto systému, príslušné orgány, ktoré vydali povolenie investičnej spoločnosti alebo povolenie PKIPCP, musia byť s tým oboznámené a v spolupráci so systémom náhrad musia prijať všetky vhodné opatrenia vrátane ukladania pokút na zabezpečenie toho, aby si investičná spoločnosť, PKIPCP, depozitár alebo tretia strana plnili svoje povinnosti.
2. Ak sa opatreniami uvedenými v odseku 1 nezabezpečuje plnenie povinností zo strany investičnej spoločnosti, PKIPCP, depozitára alebo tretej strany, systém môže s výslovným súhlasom príslušných orgánov najmenej 12 mesiacov vopred oznámiť svoj úmysel vylúčiť investičnú spoločnosť, PKIPCP, depozitára alebo tretiu stranu z členstva v systéme. Systém musí aj naďalej poskytovať krytie uvedené v článku 2 ods. 2a a ods. 2c v súvislosti s investičnou činnosťou alebo činnosťou PKIPCP vykonávanou počas tohto obdobia. Ak si investičná spoločnosť, PKIPCP, depozitár alebo tretia strana po uplynutí obdobia uvedeného v oznámení nespĺnia svoje povinnosti, systém náhrad môže opäť po prijatí výslovného súhlasu príslušných orgánov túto investičnú spoločnosť, PKIPCP, depozitára alebo tretiu stranu vylúčiť.
3. Investičná spoločnosť, PKIPCP, depozitár alebo tretia strana vylúčené z systému náhrad pre investorov môžu pokračovať vo vykonávaní investičnej činnosti, činnosti PKIPCP alebo im môžu byť zverené finančné nástroje investorov a PKIPCP za týchto podmienok:
 - a) pred vylúčením mali prijaté alternatívne opatrenia na vyplácanie náhrad zabezpečujúce, aby investori a PKIPCP mali krytie aspoň rovnocenné krytiu ponúkanému oficiálne uznaným systémom a aby vlastnosti takýchto alternatívnych opatrení na vyplácanie náhrad boli rovnocenné vlastnostiam oficiálne uznaného systému,
 - b) príslušný orgán zodpovedný za vydanie povolenia investičnej spoločnosti alebo PKIPCP potvrdí, že podmienky uvedené v písmene a) sú splnené.
4. Ak investičná spoločnosť alebo PKIPCP, ktorých vylúčenie je navrhované podľa odseku 2, nie sú schopné prijať alternatívne opatrenia, ktoré by boli v súlade s podmienkami stanovenými v odseku 3, príslušné orgány, ktoré povolenie vydali, musia:
 - a) pokiaľ ide o investičnú spoločnosť, ktorej vydali povolenie, toto povolenie bezodkladne odobrať,
 - b) pokiaľ ide o PKIPCP, ktorému povolenie udelili, toto povolenie bezodkladne odobrať.
5. Ak depozitár alebo tretia strana, ktorej vylúčenie je navrhované podľa odseku 2, nie sú schopní prijať alternatívne opatrenia, ktoré by boli v súlade s podmienkami stanovenými v odseku 3, nemôžu prijímať aktíva investorov ani PKIPCP.

Článok 6

Po odobratí povolenia investičnej spoločnosti alebo povolenia PKIPCP sa krytie uvedené v článku 2 ods. 2a a ods. 2c naďalej poskytuje v súvislosti s investičnou činnosťou realizovanou do odobratia.“

(7) Články 8 a 9 sa nahrádzajú takto:

„Článok 8

1. Krytie ustanovené v článku 4 ods. 1 a ods. 3 sa vzťahuje na súhrnné pohľadávky investora voči tej istej investičnej spoločnosti alebo tomu istému PKIPCP podľa tejto smernice nezávisle od počtu účtov, meny a umiestnenia v rámci Únie.
2. Každý podiel investora v spoločnej investičnej činnosti sa musí vziať do úvahy pri výpočte krytia uvedeného v článku 4 ods. 1 a ods. 3.

Ak nie je ustanovené inak, pohľadávky sa rozdelia medzi investorov rovnakým dielom.

Členské štáty môžu ustanoviť, že pohľadávky týkajúce sa spoločnej investičnej činnosti, s ktorými môžu nakladať dve alebo viaceré osoby ako členovia osobnej obchodnej spoločnosti, združenia alebo zoskupenia podobného druhu, ktoré nemajú právnu subjektivitu, sa môžu na účely výpočtu limitov podľa článku 4 ods. 1 a ods. 3 zlúčiť a posudzovať, ako keby vznikli z investície realizovanej jedným investorom.

3. Ak investor nie je oprávnený nakladať so sumami a cennými papiermi, ktoré má v držbe, náhradu dostane osoba, ktorá je oprávnená, pod podmienkou, že táto osoba je určená alebo sa dá určiť pred dátumom zistenia alebo rozhodnutia podľa článku 2 ods. 2 a ods. 2b.

Ak sú dve oprávnené osoby alebo ich je viac, ich podiely sa určia v súlade s pravidlami platnými pri správe peňazí a cenných papierov na výpočet limitov uvedených v článku 4 ods. 1 a ods. 3.

Článok 9

1. Systém náhrad zabezpečí vhodné opatrenia na informovanie investorov o zistení alebo rozhodnutí podľa článku 2 ods. 2 a ods. 2b, a ak majú byť odškodnení, odškodní ich podľa možnosti čo najskôr. Môže stanoviť lehotu, počas ktorej investori môžu uplatňovať svoje pohľadávky. Táto lehota nesmie byť kratšia ako päť mesiacov od dátumu zistenia alebo rozhodnutia uvedených v článku 2 ods. 2 a ods. 2b alebo od dátumu, keď bolo zistenie alebo rozhodnutie zverejnené.

Skutočnosť, že táto lehota uplynula, nesmie systém použiť ako dôvod na odmietnutie krytia pre investora, ktorý si nemohol svoje práva na náhradu včas uplatniť.

2. Systém musí byť schopný zaplatiť pohľadávku investora podľa možnosti čo najskôr, najneskôr však do troch mesiacov od zistenia oprávnenosti a výšky pohľadávky.

Za výnimočných okolností môže systém náhrad požiadať príslušné orgány o predĺženie tejto lehoty. Takéto predĺženie nesmie presiahnuť tri mesiace. Príslušné orgány okamžite informujú Európsky orgán pre cenné papiere a trhy o každom predĺžení schválenom ktorýmkoľvek systémom náhrad a o okolnostiach, ktoré boli dôvodom tohto predĺženia.

Členské štáty zabezpečia, aby sa systémy náhrad mohli zúčastňovať na konkurzných alebo súdnych konaniach, ktoré by mohli byť relevantné pri zisťovaní oprávnenosti pohľadávky a jej výšky.

Tretí pododsek platí bez toho, aby bola dotknutá možnosť systémov prijať iné spôsoby určenia oprávnenosti pohľadávky alebo jej výšky.

Ak ku konečnej platbe nedôjde do deviatich mesiacov od zistenia alebo rozhodnutia uvedených v článku 2 ods. 2 a ods. 2b, členské štáty zabezpečia, aby systém do troch mesiacov od takéhoto zistenia alebo rozhodnutia poskytol predbežné vyplatenie čiastočnej náhrady vo výške aspoň jednej tretiny pohľadávky na základe počiatočného posúdenia pohľadávky. Zostatok sa vyplatí v lehote stanovenej v prvom pododseku tohto odseku potom, ako sa s konečnou platnosťou preukáže oprávnenosť pohľadávky a jej výška. Členské štáty zabezpečia, aby systém mal prostriedky na vymáhanie predbežne vyplatených súm, keď sa preukáže, že pohľadávka nebola oprávnená.

Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 13a a za podmienok uvedených v článkoch 13b a 13c opatrenia na určenie postupu uspokojovania pohľadávok investorov a technické kritériá na výpočet straty hodnoty PKIPCP v dôsledku udalostí uvedených v článku 2 ods. 2b a ods. 2c.

3. Bez ohľadu na lehotu uvedenú v prvom pododseku odseku 2, ak investor alebo iná oprávnená osoba alebo osoba podieľajúca sa na investičnej činnosti bola obžalovaná z protiprávneho konania vyplývajúceho z prania špinavých peňazí alebo v súvislosti s ním, ako je definované v článku 1 smernice 2005/60/ES, alebo je obžalovaná za porušenie smernice 2003/6/ES, systém náhrad môže pozastaviť akúkoľvek výplatu až do vydania rozsudku súdom alebo zistenia príslušného orgánu.“
- (8) V článku 10 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby každá investičná spoločnosť alebo PKIPCP prijali príslušné opatrenia na sprístupnenie informácií súčasným a potenciálnym investorom, ktoré sú potrebné na poznanie systémov náhrad pre investorov, ku ktorým investičná spoločnosť alebo PKIPCP a ich pobočky v rámci Únie patria, alebo akýchkoľvek iných alternatívnych systémov uvedených v článku 2 ods. 1 druhom pododseku alebo článku 5 ods. 3. Investori musia byť informovaní o ustanoveniach systémov náhrad pre investorov alebo akýchkoľvek iných platných alternatívnych opatreniach vrátane sumy a rozsahu krytia ponúkaného systémom náhrad a o akýchkoľvek iných pravidlách ustanovených členskými štátmi podľa článku 2 ods. 3. Tieto informácie majú byť ľahko dostupné a zrozumiteľné.

Informácie sa majú na požiadanie poskytovať aj o podmienkach, ktoré upravujú náhrady, a o formálnych požiadavkách, ktoré musia byť splnené na účely získania náhrady.

Poskytované informácie majú byť korektné, jasné a nezavádzajúce, a najmä vysvetľovať situácie a pohľadávky, ktoré sú kryté príslušným systémom náhrad, a ako sa uplatňujú na cezhraničné situácie. Poskytnuté informácie by mali obsahovať príklady situácií a pohľadávok, ktoré systémom nie sú kryté.“

(9) Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné práva, ktoré systémy môžu mať na základe vnútroštátnych predpisov, majú systémy, ktoré vykonávajú platby náhrad investorom, právo subrogácie práv týchto investorov v konkurzom konaní v rozsahu nimi vykonaných platieb.
2. V prípade straty v dôsledku finančnej situácie tretej strany, ktorá má v držbe finančné nástroje patriace investorovi v súvislosti s investičnou činnosťou, ako je uvedené v článku 2 ods. 2, majú systémy, ktoré vykonávajú platby náhrad investorom, právo subrogácie práv investora alebo investičnej spoločnosti v konkurzom konaní v rozsahu nimi vykonaných platieb.
3. V prípade strát uvedených v článku 2 ods. 2c v dôsledku finančnej situácie depozitára alebo tretej strany, ktorým boli zverené aktíva PKIPCP, majú systémy, ktoré vykonávajú platby náhrad podielnikom PKIPCP, právo subrogácie práv podielníka PKIPCP alebo PKIPCP v konkurzom konaní v rozsahu nimi vykonaných platieb.
4. Ak má tretia strana, ktorá má v držbe finančné nástroje patriace investorovi v súvislosti s investičnou činnosťou, alebo depozitár alebo tretia strana, ktorým boli zverené aktíva PKIPCP, sídlo v tretej krajine, ktorej právny systém neumožňuje, aby systém vykonal subrogáciu práv investičnej spoločnosti alebo PKIPCP, členský štát zabezpečí, aby investičná spoločnosť alebo PKIPCP vrátili systému sumy rovnajúce sa ich platbám v prípade, ak v konkurznom konaní získajú akúkoľvek sumu.“

(10) Vkladajú sa tieto články 13a, 13b a 13c:

„Článok 13a

1. Právomoci prijímať delegované akty uvedené v článku 4a ods. 2, článku 4a ods. 8, článku 4a ods. 9 a článku 9 ods. 2 sa prenášajú na Komisiu na neurčité obdobie.
2. Komisia zároveň oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade, a to hneď po jeho prijatí.
3. Právomoci prijať delegované akty sa prenášajú na Komisiu za podmienok, ktoré sú stanovené v článkoch 13b a 13c.

Článok 13b

1. Delegované právomoci uvedené v článku 4a ods. 2, článku 4a ods.8, článku 4a ods. 9 a článku 9 ods. 2 môžu Európsky parlament alebo Rada zrušiť.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup rozhodovania o zrušení delegovania právomocí, sa snaží informovať druhú inštitúciu a Komisiu v primeranej lehote pred prijatím konečného rozhodnutia, v ktorom budú uvedené delegované právomoci, ktoré môžu podliehať zrušeniu, a možné dôvody tohto zrušenia.
3. Rozhodnutím o zrušení sa ukončuje delegovanie právomocí, ktoré sú bližšie vymedzené v uvedenom rozhodnutí. Účinnosť nadobúda okamžite alebo k neskoršiemu dňu, ktorý je v ňom uvedený. Nemá vplyv na platnosť už platných delegovaných aktov. Toto rozhodnutie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 13c

1. Európsky parlament a Rada môžu namietať proti delegovanému aktu v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o jeden mesiac.
2. Ak do uplynutia tejto lehoty ani Európsky parlament, ani Rada nevznesú námietku proti delegovanému aktu, akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť dňom, ktorý je v ňom uvedený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím tejto lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom úmysle nevznieť námietky.

3. Delegovaný akt nenadobúda účinnosť v prípade, ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu vznesú námietky. Inštitúcia, ktorá vznesie námietky proti delegovanému aktu, uvedie dôvody namietania voči tomuto delegovanému aktu.“

(11) Vkladá sa tento článok 14a

„Článok 14a

Členské štáty môžu uzavrieť dohody o spolupráci pri výmene informácií s príslušnými orgánmi tretích krajín v súlade s článkom 63 smernice 2004/39/ES a článkom 102 smernice 2009/65/ES.“

19. Príloha I sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 1 sa nahrádza takto:

„1. Profesionálni investori uvedení v bodoch 1 až 4 oddielu I prílohy II k smernici 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi.“

b) Body 2, 3 a 8 sa vypúšťajú.

*Článok 2
Transpozícia*

1. Členské štáty prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [*dvanástich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice*]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Tieto ustanovenia sa uplatňujú od [*osemnástich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice*] s výnimkou ustanovení, ktorými sa transponuje článok 4b, ktorý sa má uplatňovať od 31. decembra 2013.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

*Článok 3
Nadobudnutie účinnosti*

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 4
Adresáti*

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*